

تئاتر، بازسازی زندگی است

هدی رضوانی پور

مصاحبه

افراد بسیار با استعداد، مشتاق و پیگیری هستند. یک خصلت دیگر هم که هنروان سیرجانی دارند پشتکار، سعی و تلاش بالای آن‌هاست که تا انتهای کار را دنبال می‌کنند به واسطه علاقه‌ای که دارند. اما این پتانسیل بالا در نیروی انسانی نیاز به یک پتانسیل بالای زیرساختی، امکاناتی و آموزشی دارد که متأسفانه هیچکدام در سیرجان وجود ندارد.

پتانسیل تئاتر سیرجان سه ضلع می‌تواند داشته باشد: نیروی انسانی، آموزش و زیرساخت‌ها که ما فقط یک ضلع آن یعنی همان نیروی انسانی را داریم و در دو ضلع دیگر متأسفانه یا شرایط هم نیست و یا اگر فراهم است، بسیار مقطعی است.

یا برگزاری دوره‌های آموزشی را در تقویت هنرمند تئاتر موثر می‌دانید یا به استعداد ذاتی هم برای موفقیت معتقدید؟

به نظرم هنر تئاتر یک هنر مهارتی است و فرد باید مهارت آن را کسب کند. این که استعداد ذاتی نیاز دارد یا مثل شعر و خوانندگی باید ذاتی باشد؛ این طور نیست. فکر می‌کنم همان خوانندگی هم اگر با تلاش و کوشش انجام و مهارتش کسب شود، می‌تواند تاثیر بیشتری داشته باشد. تئاتر هم همین‌طور است. تئاتر ربطی به ذات و استعداد ندارد. یک هنر است که نیاز به تجربه، مهارت و کسب دانش دارد.

بله کارگاه‌های آموزشی و آموزش تئاتر در این زمینه بسیار تاثیرگذار است. چون هنر تئاتر یک هنر مادر و یک هنر پیچیده است. وقتی صحبت از تئاتر می‌کنیم؛ در واقع صحبت از نقاشی، هنرهای تجسمی، موسیقی، تاریخ، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی، متن، نویسندگی و صحبت از زندگی می‌کنیم.

تئاتر، بازسازی زندگی است. تئاتر برشی از زندگی است و زندگی شامل همه این طیف‌هایی است که نام بردم.

پس تئاتر یک دانش بی‌نهایت لازم دارد که هر چقدر هم تلاش کنید به انتهایش نمی‌رسید. حتی بازیگری هم هنر مهمی است. وقتی می‌گویند بازیگری شغل سختی است به خاطر این است که شما باید دانش بالایی داشته باشید تا بتوانید به عنوان یک بازیگر حرفه‌ای وارد عرصه تئاتر شوید. بازیگر باید علاوه بر شناخت عناصر بدنی و تقویت آن‌ها؛ بلد باشد مردم را خوب ببیند، خوب بشنود، خوب حس کند و آگاه به جامعه امروز و پیشرو باشد.

روانشناسی را بلد باشد. انسان را بلد باشد. جنس ارتباط را بلد باشد. همه این‌ها مهارت‌های مهمی است اگر کسی بخواهد به عنوان یک فرد تئاتری مؤثر در جامعه خودش تاثیرگذار باشد، باید آن‌ها را کسب کند. این که تئاتر را خیلی محدود به این ببینیم که یک بازیگر، یک متنی را می‌خواند و اجرا می‌کند؛ این طور نیست. مهارت‌های غنی بسیاری را این هنر لازم دارد. بسیاری از دانش‌هایی که برای زندگی لازم است را باید دوچندان بدانید تا بتوانید عصاره‌ی آن‌ها را تبدیل به یک اثر هنری تاثیرگذار کنید؛ آن‌هم از جنس ارتباطی که تئاتر دارد.

چون یک ارتباط مستقیم با مخاطب است و برقراری این ارتباط مستقیم اگر قرار باشد اقناع‌کننده، باورپذیر و تأثیرگذار باشد؛ کار بسیار سختی است. چون در لحظه اتفاق می‌افتد و لازمه آن کسب تمامی این مهارت‌هاست. پس آموزش تنها و تنها راه یادگیری هنر عظیم تئاتر است

ابراهیم اسدی زیدآبادی، نامی است که با تئاتر سیرجان گره خورده. لیبسانس زبان و ادبیات انگلیسی دارد و در حوزه معدن کار می‌کند اما از ۱۴ سالگی تئاتر، داستان‌نویسی و شعر؛ با روح او عجین شده. عضو انجمن اهل قلم سیرجان، انجمن شعر و انجمن نمایش این شهرستان بوده و اولین کار کارگردانی خود را در سن ۱۹ سالگی با کار «آمد و شد» آغاز کرده. پس از آن گروه نمایش بامداد را تشکیل داده و در ادامه با همراهی دوستانش به گروه نمایشی نیما وارد شده و پس از آن گروه نمایش میم را تشکیل داده تا بتواند کار هنر را در حوزه تئاتر به صورت حرفه‌ای ادامه دهد. در این مسیر، فراز و نشیب‌های بسیاری را تجربه کرده اما همچنان به مسیر خود ادامه داده و در بیش از ۲۰ نمایش به عنوان بازیگر، در ۱۴ نمایش به عنوان کارگردان، در ۷ نمایش به عنوان نویسنده، در ۴ نمایش به عنوان طراح صحنه و در ۳ کارگاه درون گروهی به عنوان مدرس مشارکت داشته. او معتقد است روح تئاتر، به تعالی روح انسان منجر می‌شود و هنر تئاتر را به خاطر علاقه وافری که به آن دارد با همه سختی‌هایش ادامه می‌دهد. این روزها ابراهیم اسدی رتبه سوم کارگردانی تئاتر را در سی و سومین جشنواره تئاتر استان کسب کرده که به همین بهانه، پای گفتگوی او می‌نشینیم:

ز تئاتر خفت و استقبال مخاطبان بگویند.

پیام‌های محبت‌آمیز زیادی از مخاطبان دریافت کردم. بهترین خاطره‌ام مربوط به روزی است که بعد از جشنواره رفتم سر کار. دم در ورودی دفترم چند تا از بچه‌های کارگر محل کارم خیلی از من استقبال کردند و به من شاخه گل اهدا کردند. قشر کارگری معدن کار را دیده بودند و با آن ارتباط برقرار کرده بودند و برایشان نتایج جشنواره مهم بود. این استقبال دل‌چسب من را خیلی خوشحال کرد و می‌توانم بگویم همان شاخه گلی که به من دادند بهترین جایزه‌ای است که می‌توانستم بگیرم.

پتانسیل تئاتر در سیرجان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

پتانسیل تئاتر در سیرجان را اگر به واسطه نیروی انسانی تئاتر بررسی کنیم، خیلی بالاست. هنروان سیرجانی بسیار باهوش هستند. در محیط اطرافم که با برخی از آن‌ها ارتباط دارم